

IDEARI FUNDACIÓ CATALUNYA EUROPA

I. Qui som i què volem

- 1) La Fundació Catalunya Europa fa seu un **projecte catalanista intrínsecament lligat a la causa federal i europea**, assumint d'aquesta manera el **llegat de Pasqual Maragall**. En fer-ho, s'inscriu en la tradició del catalanisme polític en la que catalanisme i europeisme sempre s'han donat la mà. El nostre és, així mateix, un projecte que combina l'orgull per les nostres arrels i la nostra identitat, amb el cosmopolitisme i la voluntat de projectar-nos al món, que Pasqual Maragall va saber representar com ningú.
- 2) La Fundació vol fer **present Europa a Catalunya i Catalunya a Europa**. Entenem que Catalunya pot aportar la seva personalitat nacional a una realitat viva com és el procés de construcció europea, i, alhora, que Europa pot esdevenir una font de dinamisme per a Catalunya.
- 3) La Fundació Catalunya Europa pretén **esdevenir un punt de referència pública** a Catalunya i a Europa, i es compromet activament amb la causa europea, a través de la promoció d'estudis, anàlisis i recomanacions pluridisciplinars, la creació d'opinió i la difusió d'idees innovadores per a l'Europa del segle XXI.
- 4) La Fundació Catalunya Europa manifesta una **clara voluntat de transversalitat** i col·laboració entre distintes institucions i persones. La Fundació vol ser un referent públic, que s'implica i pren partit, però que no es reclou dins d'un determinat perímetre partidista. Ans al contrari, el seu objectiu és contribuir a crear grans consensos de país i divulgar i difondre la doble causa del catalanisme i de l'europeisme.

II. Grans línies estratègiques en les que la Fundació Catalunya Europa vol ser present i donar a conèixer les seves posicions

- 1) **Nou federalisme i construcció política d'Europa.** La Fundació es compromet inequívocament amb una major integració política europea: a) perquè defensa el que Europa ha volgut ser, en especial com a projecte polític a partir de la Segona Guerra Mundial, és a dir, un model d'excel·lència democràtica i cívico-social, i creu que és el que ha de continuar essent Europa; b) perquè és, alhora, la via per donar resposta als reptes en què la Unió es troba immersa.

La Fundació treballarà i prendrà partit en tot el que signifiqui avançar de veritat cap a l'horitzó d'una Europa (federal) que superi l'actual lògica intergovernamental (confederal) i apunti cap a uns "Estats Units d'Europa", capaços de combinar eficaçment els principis d'igualtat i solidaritat, amb els de llibertat i autonomia dels diferents pobles d'Europa. Per progressar en aquesta direcció, calen reformes de fons que permetin disposar d'un marc de governança eficaç i definir estratègies comunes en el pla polític-institucional, social, empresarial i financer. És una aposta més necessària que mai en un moment clau per a Europa, que es troba en un atzucac del qual només en pot sortir avançant de manera decisiva a nivell polític-institucional, amb el suport imprescindible de la legitimitat de la voluntat popular i abandonant lògiques, en ocasions, excessivament tecnocràtiques. Perquè només un projecte polític capaç d'obtenir la confiança d'una àmplia majoria de la societat, i això és especialment necessari en temps de crisi, pot fer front als problemes que tenim per davant.

- 2) **Catalanisme i europeisme.** La identificació del catalanisme amb la causa d'Europa és inequívoca i genuïna. El catalanisme polític ha fet sempre bandera de l'europeisme: a) perquè entronca amb la tradició europea de cosmopolitisme, universalisme i ciutadania democràtica; b) perquè Europa és un referent d'excel·lència i qualitat que permet la modernització i millora de Catalunya; c) perquè Catalunya se sent part d'aquest projecte europeu viu i dinàmic i vol contribuir amb la seva capacitat d'innovació, el seu dinamisme i les seves arrels, cultura i llengua a fer una millor Europa; d) perquè Catalunya se sent propera a d'altres nacions i territoris europeus amb els que –com amb els pobles d'Espanya– comparteix interessos, necessitats i veïnatges; e) finalment, perquè sap que tot el que sigui una vera transferència de sobirania des dels actuals estats cap a un govern europeu és positiu per tal de fer realitat les aspiracions nacionals de Catalunya.

Treballar pel catalanisme i l'europeisme comporta fer més present Europa a Catalunya i Catalunya a Europa. Això demana, en el primer cas, fer presents a casa nostra i prendre posició pública sobre els grans debats que tenen lloc a Europa. En el segon cas, significa que volem que des de Catalunya puguin sorgir iniciatives i propostes que incideixin positivament en les problemàtiques i temes de rellevància per a Europa. Vol dir també repensar el rol i la identitat de

Catalunya en el marc europeu, treballar pel ple reconeixement de la seva identitat nacional i emmarcar els debats i les problemàtiques catalanes tenint en compte una realitat molt més àmplia com és l'europea.

- 3) **Identitat cultural europea.** La integració i la convivència política són possibles a partir d'uns valors i un projecte compartit i basat en el respecte a la diversitat. Només així els ciutadans estan disposats a fer seus els drets i els deures aparellats a tota comunitat política. La realitat migratòria i la mobilitat a través de les fronteres, així com els processos d'ampliació de la Unió, fan que la cristal·lització de la identitat europea sigui un repte molt més complex i alhora molt més necessari.

Paral·lelament, el substrat cultural i la història compartida han confluït en un denominador comú, com ho és la defensa dels drets humans, de l'humanisme secular, de l'estat del benestar, i de la democràcia i del diàleg com a institucions de resolució de conflictes. Cal subratllar la solidesa i la profunditat de les arrels històrico-culturals que uneixen als europeus, però per altra banda, també cal deixar clara la importància d'un projecte de futur compartit, que miri endavant i que es defineixi a partir de la diversitat de veus que componen Europa.

- 4) **Europa i Estat del benestar.** Europa no és solament una unitat de mercat ni una moneda única. Es defineix també pel seu model d'Estat del benestar, que combina, com enlloc més del món, el compromís per la solidaritat i la igualtat, amb el respecte i el reconeixement per la llibertat individual; combina també la redistribució amb el creixement. És a dir, espai públic i individu. Aquest compromís forma part de l'europeisme. Per això, en un moment en què els dictàmens dels anomenats mercats semblen qüestionar els fonaments de l'Estat del benestar, cal manifestar amb tota convicció fins a quin punt és un instrument necessari per sortir de la crisi. Per assegurar un creixement sòlid i sostenible, basat en una societat cohesionada, que permet que cada un dels seus ciutadans pugui donar el millor de sí mateix, per garantir que els sacrificis que cal fer es distribueixen amb justícia i per superar les velles i les noves desigualtats econòmiques i socials que subsisteixen a l'interior de les societats europees, inclosa la catalana. Avui, aquest compromís amb l'Estat del benestar exigeix reformes per assegurar precisament la vigència dels seus objectius bàsics: és a dir, la compatibilitat entre creixement i solidaritat, entre competitivitat econòmica i justícia social. Només un permanent esperit reformista, que d'altra banda està en les arrels del mateix Estat del benestar, evitarà que a la fi s'imposin els plantejaments d'aquells que, de forma directa o de forma encoberta, persegueixen, en realitat, el seu desmantellament.
- 5) **La UE com actor mundial.** Avançar cap a la integració política europea és necessari perquè la Unió, portes endins, reïxi en un segle XXI globalitzat, interdependent i cada vegada més competitiu; però la integració política europea també és necessària perquè Europa pugui aportar al món el seu propi llegat amb una veu clara i influent, defensant aquells valors que la caracteritzen. És

necessari, en darrera instància, perquè Europa pugui fer sentir la seva veu particular i única en molts camps (des de la defensa dels drets humans fins al tractament sostenible dels recursos naturals), una veu que avui es torna imprescindible de cara a la sostenibilitat socio-econòmica del planeta. Una veu necessària i que molts voldrien més forta i més present, no com a expressió d'una nostàlgica aspiració a una hegemonia que ara per ara ja ha quedat superada, sinó com a contribució a la governança mundial, en la qual és necessària aquesta veu d'Europa, que parla amb uns accents propis i representa com cap altra uns determinats valors, una veu que només serà escoltada i tindrà influència si s'expressa amb una única sintonia.

- 6) **Catalunya i euro-regió.** En un món obert i globalitzat, els territoris es veuen sotmesos a una competència creixent amb altres territoris. Catalunya, com també Barcelona, poden aspirar, amb tota legitimitat, a figurar entre les regions capdavanteres d'Europa i tenen bons fonaments per aconseguir-ho. Ara bé, perquè Catalunya pugui ser rellevant a Europa i des d'Europa projectar-se al món, cal vertebrar cada cop més aquesta realitat territorial que hem denominat euro-regió. El referent natural de Catalunya és l'Euroregió Pirineus Mediterrània.

Els territoris, d'una i altra banda dels Pirineus, que integren aquesta euro-regió, tenen complementarietats en nombrosos camps i objectius estratègics compartits. Però per fer-ne una realitat viva i articulada cal avançar en una col·laboració cada cop més intensa en nombrosos camps (l'empresarial, el cultural, l'universitari, el social) i cal disposar d'infraestructures d'interès comú. Infraestructures que vertebrin i connectin internament aquest territori i infraestructures també que el projectin i connectin amb la resta del món. I a la vegada, com a causa i efecte d'aquesta major integració, cal crear vincles institucionals cada cop més sòlids.

Aquesta euro-regió ha de jugar també un paper influent en la necessària relació que la Unió Europea ha de mantenir amb tots països que integren la Unió per la Mediterrània, tan vinculada històricament i institucionalment a la capital de Catalunya.